

store Biblioteker og Rigsarkivet, havde en Lønningslov, mente jeg, det var rigtigst at faa disse Lønningslove ensartede, da der jo til Fordannelse kræves omtrent det samme, og det Arbejde, der kræves af disse forskellige Statstjenestemænd, er til Dels af samme Art og samme Omfang. Der er ogsaa det at sige om disse Tjenestemænd, at Stillingerne i de nævnte Institutioner ikke godt kan betragtes som Gennemgangsled til Embeder udenfor Institutionerne, og at de kræver en Mands Arbejde saa fuldt og helt, at der meget sjældent vil blive Lejlighed til nogen ekstra Fortjeneste udenfor Arbejdet i Statens Tjeneste.

I Henhold til disse Betragtninger udarbejdede Ministeriet altsaa et Lovforslag, der gik ud paa at stille Tjenestemændene ved disse Institutioner paa ens Lønningsvilkaar, hvilket medførte nogle Ændringer i de tidligere Love af 1907. Under denne Form gik dette Lønningslovforslag ind i det andet høje Ting. Det viste sig imidlertid under Forhandlingerne i det der nedsatte Udvalg, at man paa Grund af forskellige Vanskeligheder, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, og som ikke er mig fuldt ud bekendte, da de hører ind under Udvalgets Virken, blev nødt til at lade den ene af disse Institutioner, nemlig Kunstmuseet, udgaa af Loven. Det var med megen Beklagelse, jeg saa dette, idet jeg mente, at de, der sad som Embedsmænd ved dette store Statsmuseum, havde samme Krav paa at faa deres Lønninger forbedrede som Nationalmuseets Embedsmænd. Imidlertid blev denne Bestemmelse enstemmigt indstillet af Udvalget og enstemmigt vedtaget af Folketinget, saa derved er Kunstmuseet faldet ud af Lovforslaget. — Endvidere viste der sig saavel i Udvalget som i Tinget under Forhandlingerne at være stærk Modvillie mod at sætte Embedsmændene ved de to andre Institutioner, Nationalmuseet og Aarhus Bibliotek, paa samme Lønningsvilkaar, som gjaldt for dem ved Rigsarkivet og de to store Biblioteker. Disse sidste havde jo alt faaet deres Lønningslov, og derfor ønskede man ikke at røre saa meget ved dem eller foretage større Ændringer, men der var Modvillie mod at stille Aarhus Bibliotek lige med Nationalmuseet og de andre Biblioteker. Derfor er der i Lovforslaget, som ærede Medlemmer vil se, saaledes som det ligger paa Tingets Bord, gjort Forskel, idet Rigsarkivet og de to store Biblioteker staar med Lønninger, der er noget højere — særlig for de over-

ordnede, Overbibliotekarernes og Bibliotekarernes Vedkommende —, end Nationalmuseets øverste Embedsmænds, og disse igen noget højere end Aarhus Biblioteks Embedsmænds. Det er en Forandring fra mit oprindelige Forslag, der er enstemmigt vedtaget i det andet Ting. Jeg skal nu overlade Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling og blot tilføje, at det vistnok for største Parten af de Embedsmænd, der her er Tale om at skaffe normerede Lønninger, vil være en meget stor Skuffelse, hvis dette Lovforslag ikke skulde gaa igennem i Aar. Jeg skal derfor henstille til det høje Ting at tage saa velvilligt paa det, at det maa lykkes at faa det ophøjet til Lov i Aar.

Birch: Efter at den højtærede Minister har udtalt sig om Hensigten med og om Indholdet af det foreliggende Lovforslag, skal jeg saa vidt muligt afholde mig fra Gentagelser heraf. Det maa biliges, mener jeg, at Lønningsforholdene vedrørende Statsbiblioteket i Aarhus faar større Fasthed, end de hidtil har haft, og det er en af Hovedgrundene til, antager jeg, at dette Lovforslag er kommet frem. Og, som den højtærede Minister sagde, traadte samtidig Ønsket frem om at faa en fælles Lov for de andre med Statsbiblioteket i Aarhus ensartede Institutioner. Det er dette, som har ført til, at man igen har optaget til Revision Lønningsloven af 25. Juli 1907 for Embedsmændene ved Rigsarkivet og de to store Biblioteker her i København. Hvorfor man ikke samtidig, i 1907, har taget Lønningsforholdene ved Statsbiblioteket i Aarhus op til en Ordning, forstaar jeg egentlig ikke, thi jeg synes, det havde været meget nærliggende.

I det andet høje Ting fik dette Lovforslag til at begynde med en ret ublid Modtagelse, og det saa ud, som om det vilde volde meget store Vanskeligheder at faa det ført igennem, hvad det vistnok ogsaa har, thi Udvalget har nede i Folketinget forhandlet om det nu i 3 Maaneder. Men derefter er der heldigvis kommet et nogenlunde antageligt Resultat, som kan være tilfredsstillende formentlig ogsaa for den højtærede Minister, saaledes at jeg vel tør gaa ud fra, at der her i dette høje Ting efter den enstemmige Vedtagelse i det høje Folketing ikke vil blive gjort væsentlige Indvendinger i hvert Fald mod Lovforslaget. Naturligvis har disse stærke Brydninger i det høje Folketing medført nogle Uoverensstemmelser mellem det oprindelige Lovforslags Bestemmelser an-